

PODZIMNÍ LIST 2021



SBORU ČCE V NOSISLAVI

EZAU A JÁKOB – DVA PRINCIPY

Jeden byl kožený, kožešinový, skoro nezranitelný, druhý (Jákol) zas bojovník, se kterým se moc nepočítá. Vždy vzadu, ale zato se nikdy nevzdává. Ezau byl lovec – síla, převaha. Ulovit a užít si! Co bude za měsíc, po nás, na tom nesejde. Žádná velká chuť ptát se po smyslu.

Jákol bydlel ve stanech. Peciválka a mamánka z něho udělaly obrázkové Bible. Jeho způsob života byl, že se přidržel tradice. Jákol se víc ptá, mň si je jistý svou pravdou. Trochu dva principy, křížící se a svářící se. Jestli okamžitá spotřeba (lov), anebo zásoba a odpovědnost (chov). Jestli dluh, anebo rezerva. Jestli síla, anebo myšlenka. Jestli jenom rozkazy, anebo rozhovor. Jestli středem světa jsem já, nebo druhý. Anebo třeba Bůh.

Ten princip, ty možnosti zobrazené Ezauem a Jákobem, se perou i v jeho rodičích. Pere se to i v nás a pralo se to i v Husovi, který chtěl být nejdřív knězem, aby měl *dobré rúcho a byl lidem vzácen*. Až později mu začalo docházet, že uředník nemůže být nad Mistra. A posléze se dostal k tomu, že raději volil smrt, než by zapřel pravdu.

Jednoho dne Ezau, borec, selhal a neuložil. „Dej mi jíst, nebo chcípnu. Za prvorozenství! K čemu mi bude, když dodělávám?“ „Přísahaj!“ „Přísahám, je tvoje.“ „Na, jez!“ Ezau prodal prvorozenství. Najednou se síla lovce smrškla do vydíratelného hladavce. Nad tím můžeme přemýšlet, zač se prodáváme my. Za co se prodává naše země.

Jáko b využil příležitost. Podrazák Jákob se bude ale muset později dobrat toho, že k podstatě, Bohu, se nejde dobrat křivou zkratkou. Ježíš nad těmi cestami říká: *Hleďte především jeho království a spravedlnost* (Mt 6,33). Zkuste skutečně věřit. Zkuste žít jako už v Božím království, to je spoluutvářet to Boží silové pole. Umět rozlišovat, co je síla a co jsou řeči, co odpovědnost. Rozlišovat podstatné od zbytečného, jídlo od života, šaty od těla, práci od honění se, život od strachu z neznámého, svou duši od svého já. A neděsit se toho, co přijde. Hleďte uprostřed všedního dne Pána Boha a jeho vůli a jeho stopy.

Vladimír Svoboda

Pod kazatelnou Ondřeje Macka, tedy spíše od jeho pultíku, jsem zaznamenal tyto útržky z kázání, možná nedokonale, zato dle přednesu, a nikoliv kazatelem napsaného textu, a navíc bez dovození (!) jsem nechal otisknout. Původní ambicí bylo zaznamenat něco z celého letního seriálu kázání. Dlužno poctivě napsat, že to byly velké oči redakční rady. Při případných nedokonalostech odkazují na autora kázání a připouštím, že kazatel tak může učinit podobně. Bylo prosloveno v kostele 6. července 2021 na Den upálení M. Jana Husa. A pak že kázání na Husa bývají spíše přednáškami. Kazatel po bohoslužbách poctivě přiznal, že mu ten Hus z textu vypadl, ač ho tam původně nechtěl, jak je jeho dobrým zvykem.

LÉTEM

LESNÍ BRIGÁDA NA KUNVALDU

→ Jako každý rok se i letošních prvních čtrnáct dnů v červenci neslo v duchu lesní brigády na Kunvaldu v Orlických horách. Letos proběhl již 62. ročník. Na staré



hájovně se během brigády střídalo přes čtyřicet brigádníků a brigádnic z několika seniorátů a z toho deset mládežníků z Nosislavi. Hájní pro nás měli připravenou různorodou práci, od stavění (a bourání) oplocenky, přes ožínání, odkorňování, obalování stromků, bourání stodoly pro zemědělskou techniku až po pálení klestu, při kterém druhý den (ne chybou brigádníků) začal hořet kus lesa. Pálení naš-

těstí bylo nahlášené, takže se nic vážného nestalo.

Vy, kdo jste na brigády jezdili, nemusíte mít strach – chleba se sádlem se jíst nepřestal (a jí se ho hodně), scházíme se k pobožnostem a z dobře vykonané práce máme radost.

Měli jsme se dobře po všech stránkách a za velké množství domácích produktů moc děkujeme paní Lidě Samsonové. Už teď se těšíme na neopakovatelné chvíle dalšího ročníku. Lesu zdar!

Jenda Ryšavý

→ Když hájovnu po čtrnácti dnech opustila pracující mládež, přijel týž den konvoj brigádníků ve výslužbě v autech a s dětmi. Nepracovalo se! Vzpomínali jsme na mladá léta, vařili jsme, sbírali borůvky, navštívili jsme bájnou chatu na Kindru, pozdravili jsme se s jejím šéfem a vykoupali se ve studené Orlici. Navečer jsme si rozdělali oheň a zpívali s kytarou. Přesně jak se na brigádě dělává. Jen ten chleba se sádlem nám moc nešel, ale za to určitě mohly děti. Lenka Dobrovolná

TÁBORY NA BLAŽKOVĚ

→ Na prvních osm dnů v červenci odjely děti na tábor do evangelického střediska Blažkov, několik nosislavských dětí a mezi nimi i ty naše. Téma bylo neznámé, až do příjezdu na místo, kde postupně vykristalizovalo, že letos budou všechny děti i o prázdninách ve škole čar a kouzel v Bradavicích a potkají se nejspíš i se známým čarodějem Harrym Potterem.



Trocha strachu, zvlášť u Štěpána, který jel poprvé, se rozplynula po chvíli zabydlování v chatce a poznání, že je tu plno známých tváří: vlastní ségra, Iva Květonová, Samík Ryšavý a vaří Luboš Hainz... jo, to půjde, mamka může odjet.

Nejvíce zážitků z tábora jsem se dozvěděla hned při zpáteční cestě v autě: že Štěpán byl ve skupince Žáboplác a Mariana Vránozob, Štěpán byl dobrý ve famfrpálu a Mariana zase získala bobříka mlčení. Nedalo mi, abych se nezeptala na pobožnosti: tu měli každé ráno a prý se to dalo vydržet.

Příští rok pojedou rádi zas. Já při tom vzpomenu na bezpočet svých prázdninových pobytů na tomto místě. I když se tábor od té doby dost proměnil, jednak díky zdařilé průběžné rekonstrukci a obnově a jednak kvůli kůrovcové kalamitě, která zapříčinila zmizení velké části lesa okolo tábora, pořád se tady schází bezva parta lidí a kamarádů.

Radka, Mariana a Štěpán Raflovi

→ Milý Blažkove, pamatuješ, jak jsme tam letos byli a prožívali dobrodružství Pána prstenů? Bylo to myslím od 8. do 18.7. Byla tam hrozná sranda, pořád jsme něco dělali. Byli tam super vedoucí, někteří nás trochu buzerovali, ale nějak jsme to zvládli. Počasí nám teda moc nevyšlo, to bys mohl do příště upravit. Kuchařky taky skvěle vařily. Moc jsem si to užil.

tvůj Hynek Svoboda

VODA

Dovolené a taky vodu si plánujeme tak, aby si to užily především děti, a povedlo se. Pro Matyáše to byla jeho první, stačilo pozorovat jeho nadšení i to, jak se pere se strachem při sjíždění jezů. Bylo skvělé, že nás tam bylo mnoho rodin a radosti sdílet.

Luboš Samson

Na sborové vodě jsme byli poprvé. Šimon i já. Minimálně jeden z nás dvou byl na vodě vůbec poprvé. Vyráželi jsme od znojenské vodní elektrárny po rozbouřené Dyji. Čtyřiadvacet ostřílených vodáků (plus dva zelenáči) na jedenácti drsně vypadaících škunerech. Plavili jsme se dlouhé dva dny. V prvním dni jsme zdolali několik vodopádů a vodních válců a po 15 km nebezpečné jízdy jsme skončili na

autobusové zastávce. Druhý den jsme navázali a pokračovali v plavbě. Za doprovodu vichru a bouře jsme proplouvali hustým a neobydleným pralesem, který lemují Dyji. Po dlouhých deseti kilometrech nakonec velký blesk rozčísil statnou stoletou lípu na břehu a my jsme skončili u přístaviště Hrádek, našeho cíle.



Přiznávám, že některá fakta jsou lehce zabarvená. Ale abych to uvedl na pravou míru. My dva jsme byli na sborové vodě poprvé, dopluli jsme do cíle, a tak se nám to líbilo, že, dá-li Bůh, pojedeme příště.

Tomáš Lukl

TÁBOR V PUSTÉ RYBNÉ

Tábor v Pusté Rybné se opět konal! Byli jsme tam začátkem srpna, počasí bylo většinou deštivé, ale občas vysvitlo i sluníčko. Bylo nás pět týmů a hlavním tématem bylo putování s Josefem. Úrazů se pár stalo, ale nebylo to nic vážného. Vedoucí se o nás dobře

starali a Milena skvěle vařila.

Dorotka Svobodová

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR V NOSISLAVI

Pokud nechcete o dobrodružství jenom číst nebo ho sledovat v biografu, ale rádi byste ho zažili na vlastní kůži, pak je vhodné natrefit na někoho, kdo vám pro něj otevře oči. Ukáže vám, jaká kouzla lze dělat s obyčejným lanem či zrcátkem, ale hlavně – jaké to je prožívat všední dny i celé letní prázdniny s partou výborných kamarádů. Stejně jako hoši kdysi, i my jsme ho potkali. Foglarova Rikitan. I nám v Nosislavi ukázal, jak těžké je obstarat si klubový stejnokroj, jak důležité je všimát si i maličkostí a cvičit svůj bystrozrak, jak je užitečné umět se ohánět kladivem nebo si uvařit oběd. Vyprávěl nám příběh o chlapci Royovi, který za velkého úsilí a díky své síle a důmyslnosti ulovil v Bobří řece třináct bobrů a který potom tak nešťastně někde v přerii zahynul.



Rikitan v nás taky vzbudil chuť najít si svou Sluneční zátoku vhodnou k táboření. Šli jsme k ní den a půl a celou dobu nás děsila jakási Zelená příšera, která nám svými vzkazy dávala najevo, že s ní bude ještě spousta potíží. Byla, možná jsme kvůli tomu i trochu plakali, ale pak se ukázalo, že to vše dělal Rikitan, aby nás zase něčemu dalšímu naučil. Tedy Rikitan – dělaly to Alžběta, Magda, Lenka a Míša.

Ke každému táboru patří vlajka, nástup, skautský šátek, táborová píseň, pokřik, plnění bobříků a radostné společenství malých táborníků. A taky páteční vdolky od kuchařky Aničky a jejích pomocníků Radky a Hynka. To vše jsme měli. Na začátku srpna v Husově domě s dětmi tříletými až sedmiletými. I s těmi to jde – a je to radost!

Lenka Dobrovolná

DRUHÁ, TŘETÍ VZADU, O PRVNÍM JEN STRUČNĚ

Ze sboru v září 2021 odešel **Ondřej Macek**, náš osmnáctý kazatel od tolerančního patentu. Byl zde bez čtrnácti dní celých dvanáct let.

Další odcházející **Iva Květonová** byla vůbec první nosislavskou pastorační pracovnící (počítám-li dobře, celkem 9 let a 5 měsíců), vždy na kratší úvazek, tou „druhou částí“ byla nejdříve učitelkou na Evangelické akademii v Brně a pak seniorátní farářkou pro mládež. V mezidobí 2017/18 byla na vikariátu v Brně II. Po nějakou dobu bude na zkrácený úvazek ještě farářkou pro mládež, než bude úplně „jen“ druhou farářkou s Ondřejem v Brně I. Iva byla u nás pastorační pracovnící,



ale dost jsme si zvykli, že dělala farářskou práci. Na lepší se rychle a jednoduše zvyká.

Ztrátou je, kromě toho, co se vidí, i něco z toho méně viditelného. Jednak vyzkoušený tandem s Ondřejem, včetně jejich společné i nespolečné publikační činnosti. Pak také její dosah mimo sbor: je třeba zmínit například činnost Nosislávku; nejen můj osobní obdiv má Ivin podíl (spolu s dalšími) na budování zdejší aleje stromů a smyslové stezky ke Slatině a odvaha působit na rodné hrouď, kde vlastní člověk „není nikdy prorokem“.

Třetím odcházejícím (v doprovodu čtyř dětí, při příchodu měli jen jedno) je **Alžběta Macková**. Aktivní to paní farářová, která je známá především ze svého působení v Nosislávku, v Přírodní školce Výhonek v Židlochovicích a při budování vždy fungujícího farního zázemí.

Je specialistkou na předškolní přípravu, ač vystudovala v Praze evangelickou teologii (1998–2006) a filozofickou fakultu, obory armenistika – lingvistika, fonetika (2001–2010). V průběhu studia byla třikrát, vždy po jednom semestru (2003–2006) na studijních pobytech v zahraničí: v Lipsku, Jerewanu a Vídni. Ještě jako studentka hlídala děti (asi příprava na hlídání vlastních), doučovala, co se dalo, vedla tábory a pracovala v Diakonii ČCE v Praze. V Nosislavi se spolupodílela na vedení programů Nosislávku, naposledy při letošním příměstském táboře v Husově domě. Sama hraje na různé hudební nástroje, tvoří ze všeho možného a realizuje se svým osobitým způsobem na zahradě. Není lehké rozsah jejích aktivit vyčerpávajícím způsobem popsat.

Bylo by potěšitelné, kdyby se na práci všech zmíněných navázalo. Nelehké to bude v hledání nového odvážného faráře/-řky, farářské rodiny, ale i v pokračování zmíněné práce klubu Nosislávek.

Vladimír Svoboda

JAK TO S NÁMI BUDE

Milý sbore, sestry a bratři, přátelé sboru, v naší církvi, té Českobratrské církvi evangelické, je zcela běžné, že po čase ze sboru odejde farář. Bylo tomu dříve a je tomu tak i nyní. Některý odchází brzy, jiný vydrží dlouhá léta. Důvody odchodu jsou různé a není se jimi třeba zabývat. Rada z nás za svůj život pamatuje již několik kazatelů, jiní třeba jen jednoho. Současně s farářem Ondřejem Mackem končí v našem sboru i pastorační pracovníce, farářka Iva Květonová, která byla jeho skvělou spolupracovnicí, a proto

mnohé, na co jsme byli zvyklí, nebude. Ve svých vzpomínkách na ně pamatujeme s láskou a úctou, zanechali v nás kousek sebe sama a sílu zvěsti evangelia.

Nacházíme se nyní v situaci hledání kazatele pro nosislavský sbor, vždy při uprázdňení má sbor administrátora do doby nástupu nového kazatele. Není to nic nového, prošli jsme si tím již několikrát.

Od 1. září 2021 bude sbor administrovat Radmila Včelná, farářka z Brna-Židenic. Změní se pořad setkávání s ohledem na její mateřský sbor, ale věřím, že to společnými silami zvládneme a sbor to posílí, jak tomu bylo i dříve.

Staršovstvo sboru se společně s administrátorkou dohodlo na podobě chodu sboru, která je ukotvena ve smlouvě o administraci. Smlouva je prozatím uzavřena na jeden rok a náplň práce se během administrace může měnit podle situací. O případných změnách budete včas informováni. Sestra farářka Radka Včelná bude mít bohoslužby jednou měsíčně a o svátcích dle domluvy. Ostatní neděle zajistí hosté a výpomocní kazatelé nebo budou čtené bohoslužby. A také se jednou měsíčně bude účastnit pravidelných schůzí staršovstva. Dvakrát měsíčně, a to v úterý, se bude věnovat dětem v náboženství a přípravě konfirmantů. V ostatní týdny bude výuka zajištěna z vlastních řad. Rovněž dvakrát v měsíci budou Hovory nad Biblí v Chráněném bydlení, kam budou v zimním období zváni i účastníci biblických hodin. Dále se zavazuje k přípravě učitelů nedělní školy, přípravě snoubenců a předkřestní katechezi, podle potřeby a možnosti vykonávat pastorační návštěvy a konat nebo zajišťovat příležitostná shromáždění (pohřby, svatby). Sestra farářka bude k dosažení na telefonu: 732 819 626 nebo na e-mailu: vcelnar@gmail.com. Na dalších sborových akcích se společně se staršovstvem bude podílet a podle možností se jich účastnit.

Do setkávání nám značně zasáhne generální oprava interiéru farní budovy, a tak se na čas všechna setkání přesunou z fary do Husova domu. Zpočátku to bude vyžadovat trpělivost, než se vše doladí a všechny potřebné věci budou přeneseny. Děkuji za pochopení a prosím o ochotu, když budete požádáni o spolupráci. Prosíme v modlitbách o sílu, moudrost, trpělivost a rozvahu, jednak pro farářku Radku Včelnou, pro staršovstvo a v neposlední řadě pro sbor, aby období, které má před sebou, s pomocí Boží zvládl.

Vladimír Lukl

PŘÍLEŽITOST K OBOHACENÍ

Od září bude náš sbor administrovat farářka z Brna-Židenic **Radmila Včelná**. Následující rozhovor vám ji snad trochu přiblíží.

- Má 45 let, pochází z Valašského Meziříčí, studovala Evangelickou teologickou fakultu UK v Praze. Je svobodná a bezdětná.
- V letech 2003–2016 byla farářkou v Jasenné u Vizovic, od roku 2016 působí ve sboru Brno-Židenice.
- Ve volném čase se ráda věnuje turistice, čtení a vaření.

Mohla byste vysvětlit, kdo je to vlastně administrátor sboru a jaké jsou jeho úkoly? Podle řádů církve nemůže být žádný sbor „úředně“ bez faráře. Když sbor nemá vlastního faráře, senior ustanoví některého jiného faráře v seniorátu administrátorem. Ten má oficiálně všechna práva a povinnosti faráře sboru, takže je jeho statutárním zástupcem, podepisuje za sbor spolu s kurátorem dokumenty atd. Kromě toho zajišťuje ve spolupráci se staršovstvem základní věci pro fungování sboru po duchovní i správní

stránce. Konkrétně je to sepsáno ve smlouvě o náplni práce administrátora, kterou jsme společně se staršovstvem dohodli.

Jak dlouho jste se rozmýšlela, zda kývnete na to stát se administrátorkou evangelického sboru v Nosislavi? Bylo to těžké rozhodování?

Senior administraci projednává se staršovstvem sboru i s případným administrátorem. Vychází se vždycky také z toho, jaká je zrovna situace s faráři



v okolních sborech – kdo odchází, kdo přišel nový, kdo má zdravotní obtíže, kdo zůstal sám na sboru, kde bývají dva faráři. Často člověk na administraci kývne, protože chápe, že „někdo to dělat musí“. To byl i pro mě asi hlavní důvod. Ale vedle toho jsem věděla, že Nosislav je dobrý sbor, kde je aktivní staršovstvo a spousta dalších lidí, kterým na sboru záleží a administrátora v tom nenechají samotného. Bližší vzájemné poznání a spolupráci proto беру také jako příležitost k obohacení. Tedy ne zrovna k finančnímu – příspěvek za administraci je 1100 Kč měsíčně.

Jak na takovou změnu reagoval váš sbor v Brně-Židenicích? Nebojí se, že se stanete farářkou ve dvou sborech?

Židenický sbor je srovnatelný s Nosislaví – je dost velký, je v něm spousta aktivit a jeden farář se tam má co otáčet. Ale i u nás jsou schopní presbyteři a další lidé, kteří dělají spoustu práce. Staršovstvo chápe, že se kvůli administraci Nosislavi budou muset udělat změny i v židenickém provozu. Ale trochu se také těšíme, že to třeba bude i příležitost k nějakým společným setkáním nebo spolupráci mezi oběma sbory.

Jak moc znáte Nosislav a nosislavský evangelický sbor? Pamatujete si, kdy jste tu byla poprvé?

Myslím, že v Nosislavi jsem byla poprvé někdy v roce 2002. Jezdívám sem docela často, mám tu přátele a ve sboru vrstevníky a známé. Na prvním setkání se staršovstvem jsem si uvědomila, že si vlastně už s polovinou presbyterů tykám. Zním také dost nosislavských dětí a mládežníků, s některými jsme byli letos na táboře na Blažkově, takže se těším na konfirmační přípravu a na mládež.

Kdy a jak často se s vámi budeme moci setkávat?

Jednou měsíčně budu v Nosislavi kázat. Ráda bych tu byla častěji, ale v neděli dopoledne se nemůžu rozdvíjet. V Nosislavi také budu jednou za čtrnáct dní v úterý prakticky celý den. Dopoledne bude v Chráněném bydlení biblická hodina společně pro účastníky ze sboru i klientky, odpoledne pak bude náboženství pro děti. V týdnech, kdy tu nebudu, se budou v náboženství střídat učitelé nedělků. S konfirmandy a mládeží se ještě domluvíme, jestli se budeme scházet zvlášť nebo aspoň občas nějak společně s Židenickými. Kromě toho se budu účastnit schůzí staršovstva a přípravy učitelů nedělní školy. K práci administrátora patří i křestní katecheze a křty, setkávání se snoubenci a svatby a také pohřby. Při různých dalších sborových akcích budu podle

možností. Ráda bych také aspoň občas šla na nějakou návštěvu. Důležitější, než aby v neobsazeném sboru beze změny fungovaly všechny aktivity, mi přijde, aby lidé měli „svého“ faráře, když ho budou potřebovat. Jasně že se spolu v Noslavi neuvídíme tak často a nebudeme se tolik znát, ale kdybyste se mnou chtěli mluvit nebo byste věděli o někom, kdo by stál o návštěvu, budu ráda, když se ozvete.

V Noslavi se mluví o slučování sboru s Nikolčicemi a Hustopečemi.

Jak se to dotkne vás? Jestli jsem to dobře pochopila, počítá se s tím, že konkrétní kroky v této záležitosti se nechají až na dobu, kdy bude mít Noslav vlastního faráře. Ale může se ukázat, že by bylo dobré to neodkládat.

Tipnete si, jak dlouho budete náš sbor administrovat? Administrace trvá po celou dobu, kdy sbor nemá vlastního faráře. Ale může se stát, že se administrátoři během toho času vystřídají. Se staršovstvem jsme předběžně domluveni na rok. Pak se uvidí.

Eva Kadlecová

PODZIM VE SBORU

3. října neděle díkůvzdání

17. října výročí sboru a přibické modlitebny, kázat bude Jiří Gruber

28. listopadu 22. adventní jarmark



Podzimní list Farního sboru ČCE Noslav, Masarykova 156. Aktuální sborový program – viz náštěnku před kostelem a internet <http://noslavi.evangelnet.cz>; <https://www.facebook.com/EvangelickacirkevNoslavi/>; <https://www.youtube.com/channel/UCAl1yGHruhaUZdiIfiL6CW5A>. Číslo bankovního účtu 2900034096/2010; IČ 48452831; administrátorka Radmila Včelná (mobil 732 819 626, e-mail vcelnar@gmail.com); kurátor Vladimír Lukl (mobil 721 866 861, e-mail vladimir.lukl@post.cz). Redakční rada: Vladimír Svoboda, Vladimír Lukl a Lenka Dobrovolná. Děkujeme všem devíti přispěvatelům. Dodáváno zdarma na všechny adresy ve sboru. Na první straně je kresba Žehnáni Jakobovi od Miriam Dobrovolné, na stranách dalších jsou foto z prázdninových dobrodružství, foto Radmily Včelné a snímek noslavského sboru ještě s Mackovými a Ivou Květonovou.